

KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

*A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission*

Case Summary

Country of Decision/Jurisdiction	Poland
Case Name/Title	
Court Name <i>(Both in English and in the original language)</i>	Naczelny Sąd Administracyjny Supreme Administrative Court
Neutral Citation Number	II OSK 736/06
Other Citation Number	LEX no 369545
Date Decision Delivered	25/07/2007
Country of Applicant/Claimant	Turkmenistan
Keywords	Persecution, past persecution, persecution grounds - religion
Head Note (Summary of Summary)	Judgement concerning persecution of Jehova's Witnesses in Turkmenistan.
Case Summary (150-500)	The applicants, a couple from Turkmenistan, are Jehova's Witnesses and claimed to be persecuted because of their religion.
<i>Facts</i>	<p>The administrative authorities, in both instances, refused them any protection, arguing that the facts they referred to in asylum application (detention, beating, conviction) are too distant in time. According to the authorities, since 2004 the situation of religious minorities in Turkmenistan has significantly improved.</p> <p>These decisions were upheld by the Regional Administrative Court in Warsaw. They appealed against its judgment to the Supreme Administrative Court.</p>
<i>Decision & Reasoning</i>	<p>The Supreme Administrative Court stated that not all the relevant facts, including the current situation of Jehova's Witnesses according to the law and in practice, were thoroughly clarified and assessed.</p> <p>The Court emphasized that future risk of persecution, and not acts of persecution experienced by asylum-seeker in the past, play a crucial role:</p> <p>„A person applying for refugee status has to show that the return to her/his country of origin can expose her/him to persecution for the reasons indicated in the Geneva Convention. Whether or not the applicant was persecuted in the past is not decisive for granting refugee status, since it is not important whether the person applying for protection was persecuted in the past, but whether, in case of return to the country of origin s/he, will be threatened with persecution”.</p> <p>„Osoba ubiegająca się o status uchodźcy powinna wykazać, że powrót do kraju pochodzenia może ją narazić na prześladowania z powodów wskazanych w Konwencji Genewskiej. Okoliczność, czy wnioskodawca był w</p>

Hungarian Helsinki Committee

KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission

przeszłości prześladowany nie ma decydującego znaczenia dla nadania statusu uchodźcy, albowiem nie jest istotne, czy osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony była w przeszłości prześladowana, ale czy w razie powrotu do kraju pochodzenia grozi jej prześladowanie”.

The Court discussed how religion-related persecution shall be interpreted and what forms it can take:

„Persecution ‘due to religion’ can take various forms, e.g. prohibition of: membership in a religious group, participation in religious rites in public or in private, teaching religion or through serious forms of discrimination applied to persons who practice their religion or belong to a certain religious group (see the Supreme Administrative Court judgement of 11 January 2001, V SA 1937/00, Lex no. 51291 and Guidelines on International Protection: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A (2) of the Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, in the International Journal of Refugee Law, 2004, Vol. 16, No. 3).

Limitations to the freedom to manifest one's religion or beliefs must be in line with international standards (Article 18 sec. 3 of the International Covenants on Human Rights, open to signatures in New York on 19 December 1966 (Journal of Laws of 1977 no. 38, item 167) and Article 9 sec. 2 of Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, as referred to above). Concluding the existence of persecution within the meaning of the Geneva Convention requires not only establishing whether introduced limitations were in line with the standards mentioned, but also assessing the scope of limitations and the kind of hardship in case of their violations, which must be of a sufficiently serious nature”.

„Prześladowanie "z powodu religii" może przybierać różne formy, np. zabranianie przynależności do wspólnoty religijnej, udziału w obrzędach publicznie lub prywatnie, nauczania religii lub poprzez poważne formy dyskryminacji stosowane wobec osób, które praktykują swoją religię lub należą do określonej wspólnoty religijnej (zob. wyrok NSA z 11 stycznia 2001 r., V SA 1937/00, Lex nr 51291 oraz Guidelines on International Protection: Religion-Based Refugee Claims under Article 1A (2) of the Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, [w:] International Journal of Refugee Law, 2004, Vol. 16, No. 3).

Ograniczenie wolności uzewnętrzniania wyznania lub przekonań religijnych musi odpowiadać standardom międzynarodowym (art. 18 ust. 3 Międzynarodowych Paktów Praw Człowieka, otwartych do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167) oraz art. 9 ust. 2 powołanej powyżej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności). Stwierdzenie prześladowania w rozumieniu Konwencji Genewskiej wymaga nie tylko ustalenia, czy wprowadzone ograniczenia były zgodne z powołanymi standardami, ale także oceny zakresu ograniczeń oraz charakteru dolegliwości w przypadku ich naruszenia, które muszą mieć wystarczająco poważny charakter”.

The Court stated further that in order to be regarded as persecution, hostile acts against a religious group must achieve a certain level of seriousness. The Court referred in this context to Article 9 QD. It stated that under certain conditions discrimination can also amount to persecution:

KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

A project of the Hungarian Helsinki Committee
co-financed by the European Commission

„The issue of the intensity level of human rights violations that justifies claiming persecution within the meaning of the Geneva Convention requires, therefore, a thorough assessment. In Article 9 sec. 1 of the Council Directive 2004/83/EC, referred to above, it has been stated that acts of persecution within the meaning of article 1 A of the Geneva Convention must be a) sufficiently serious by their nature or repetition as to constitute a severe violation of basic human rights, in particular the rights from which derogation cannot be made under Article 15(2) of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, or b) be an accumulation of various measures, including violations of human rights which is sufficiently severe as to affect an individual in a similar manner as mentioned in a). Mere discrimination or worse treatment by state authorities for reasons related to religion might prove insufficient for granting refugee status, if the degree of human rights violations will not be sufficient to establish the existence of persecution. Also, a formal consent of the state to register a religious association or religious group, reflected in passing relevant legal regulations, does not alone constitute an evidence that the state gave up persecution of the members of such associations, particularly if its earlier policy was hostile towards them. This applies, in particular, to countries where religion is strictly related to state institutions and law. Serious difficulties in applying the liberalised laws, e.g. in a situation where applications to register are rejected for reasons that cannot be justified, can serve as proof of further serious restrictions to freedom of religion. Long-lasting discrimination of a specific religious minority or less favourable treatment in comparison with the rest of community might, hence, be considered persecution, proving the necessity of granting international protection to a member of such a minority”.

„Wnikliwej oceny wymaga zatem kwestia stopnia naruszeń praw człowieka, który uzasadnia stwierdzenie prześladowania w rozumieniu Konwencji. W art. 9 ust. 1 powołanej powyżej Dyrektywy 2004/83/WE Rady Unii Europejskiej wskazano, że akty prześladowania w rozumieniu art. 1A Konwencji Genewskiej muszą być: a) wystarczająco poważne ze względu na swoją istotę lub powtarzalność, żeby stwarzały poważne naruszenie praw człowieka, w szczególności prawa, których nie można naruszać, zgodnie z art. 15 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności lub b) być kumulacją różnych działań, w tym takich naruszeń praw człowieka, które są wystarczająco poważne ze względu na oddziaływanie na jednostkę w podobny sposób, jak zostało to określone w lit. a). Sama dyskryminacja lub gorsze traktowanie przez władze państwowe z powodów religijnych może okazać się niewystarczające dla przyznania statusu uchodźcy, jeżeli stopień naruszeń praw człowieka nie będzie wystarczający dla przyjęcia istnienia prześladowania. Również sama formalna zgoda państwa na rejestrację związku wyznaniowego czy grupy religijnej, wyrażona poprzez przyjęcie stosownych regulacji prawnych nie dowodzi, że państwo to zaprzestało prześladowań członków tych wspólnot, zwłaszcza jeżeli wcześniej prowadziło w stosunku do nich wrogą politykę. Dotyczy to w szczególności państw, w których religia pozostaje w związku z instytucjami państwa i prawem. Poważne trudności w stosowaniu zliberalizowanego prawa, np. w sytuacji, kiedy wnioski o rejestrację z nieuzasadnionych powodów są oddalane, mogą dowodzić dalszego poważnego ograniczania wolności religijnej. Długotrwała dyskryminacja konkretnej mniejszości

Hungarian Helsinki Committee

KNOWLEDGE-BASED HARMONISATION OF EUROPEAN ASYLUM PRACTICES

A project of the Hungarian Helsinki Committee

co-financed by the European Commission

	<i>religijnej lub mniej korzystne traktowanie w odniesieniu do zbiorowości, mogą być zatem uznane za prześladowanie dowodzące konieczności przyznania międzynarodowej ochrony członkowi takiej mniejszości”.</i>
<i>Outcome</i>	The Regional Court's judgement and the second instance administrative decision were repealed. The final outcome of the administrative procedure is unknown.

Repeated in a similar judgement: the Supreme Administrative Court judgement of 12 September 2007, II OSK 1785/06.